

Naslov:
Muzej grada Rijeke

Vrsta osobe:
Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:
Grad Rijeka

Djelatnosti:
Djelatnosti muzeja

Mjesto:
Rijeka

Pravni status osobe:
javna ustanova

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Naslov:

Klinički bolnički centar Rijeka

Vrsta osobe:

Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:

Republika Hrvatska

Povijest:

Povijest KBC-a Rijeka kompleksna je i sastoji se od nekoliko etapa te se proteže kroz tri države (Kraljevina Italija 1923.-1943./1945., NRJ/FNRJ/SFRJ 1945./1947.-1991. i Republika Hrvatska od 1990. do danas). Bolnički kompleks nastaje od četiri socijalno-obrazovno-medicinsko-bolničke institucije koje su danas u 21. stoljeću objedinjene u jednu. To su sljedeće institucije:

- Opća javna bolnica Sušak – povijesni razvoj ove ustanove započinje 1927. godine. Do 1936. godine ova bolnička institucija nosi to ime. Od 1936. do 1945. godine nosi ime Bolnica kralja Aleksandra. Od 1945. do 1961. godine nosi naziv Opća bolnica „Sušak“ - Rijeka. Ponovna promjena naziva dogodila se 1961. godine, kada dobiva ime Opća bolnica „Dr. Zdravko Kučić“. Taj naziv bolnica zadržava do 1981. godine. Godine 1981./1982. bolnica mijenja ime u Bolnički centar Rijeka, a od 1984. godine nosi naziv Klinički bolnički centar Rijeka.

- Ospedale civico di Fiume / Riječka bolnica – njezini počeci sežu u doba Austro-Ugarske, kada je izgrađena stara bolnička zgrada. Dolaskom Italije oko nje se grade nove zgrade. Taj naziv nosi sve do 1945./1947. godine, kada mijenja ime u Opća bolnica Rijeka. Pod tim imenom djeluje do 1954. godine, kada mijenja naziv u Opća bolnica „Dr. Zdravko Kučić“. U procesu koji je trajao do 1964. godine pripojena joj je Opća bolnica „Sušak“ - Rijeka. Godine 1982. ova centralizirana institucija mijenja ime u Bolnički centar Rijeka, a od 1984. godine nosi naziv Klinički bolnički centar Rijeka. U procesu centralizacije pripojene su joj i Dječja bolnica Kantrida - Rijeka (danas Dječja bolnica Kantrida) te bolnice u Ičićima i Kraljevici, koje su u sastavu KBC-a bile od 1982. do 1992. godine, kada su ugašene i zatvorene.

- Bolnica za TBC kostiju - Kantrida - Rijeka – o počecima ove bolničke institucije manje se zna. Podatci koje imamo odnose se na razdoblje nakon Drugoga svjetskog rata. U razdoblju od 1947. do 1949. godine spaja se s ustanovom Colonia Marina u Dječju bolnicu Kantrida - Rijeka. Podatke o tome daje prepiska o popisivanju i podjeli imovine koju je započeo Narodni odbor grada Rijeke (Narodni odbor općine Stari grad - Rijeka) i Ministarstvo narodnog zdravlja Narodne Republike Hrvatske. Spor se odnosio i na pitanje tko će nadzirati rad i upravljati novom institucijom u nastajanju. Prije fuzije ovih dviju ustanova spojene su i uprave ostalih bolničkih institucija na području Narodnog kotara Rijeka (druga polovica 1948. godine). Konačnu odluku donijelo je tijelo koje je za to pitanje osnovalo Ministarstvo narodnog zdravlja u Zagrebu na čelu s Dinkom Kozulicom (4.-6. mjesec 1948. godine). Nadzor nad radom, nabavu i djelomično pravo upravljanja nad Dječjom bolnicom Kantrida - Rijeka dobio je Zdravstveno-socijalni odjel Ministarstva narodnog zdravlja u Rijeci s pročelnikom Viktorom Finderleom, jer se radilo o bolesnoj i „odgojno zapuštenoj“ odnosno napuštenoj djeci (djeca iz Colonia Marina). Nakon pripajanja Dječje bolnice centraliziranoj ustanovi Opća bolnica „Dr. Zdravko Kučić“ upravna struktura izgledala je ovako (1947.-1949.): 1. nadzorno tijelo – Zdravstveno-socijalni odjel Ministarstva narodnog zdravlja u Rijeci i pročelnik Viktor Finderle; 2. direktor dr. Zdravko Kučić; 3. sanitarna uprava – dr. Ellers Aleksandra; 4. administrativna uprava – Manjgotić Cecilija. Nakon 1961. godine bolnička ustanova mijenja naziv u Dječja bolnica Kantrida, koji zadržava do danas.

- Colonia Marina / Morska kolonija – osnovana je 1923. godine i smještena u „Villa Italia“. Osnivačica kolonije bila je supruga riječkog up-

ravitelja („gradonačelnika“) Margerita Giardino. U početku je to bila privatna ustanova u koju su tijekom ljeta smješšana napuštena odnosno „socijalno zapuštena“ djeca (otuda naziv Morska kolonija) s različitim bolestima (tuberkuloza, rak i dr.). Ustanova je primala i dječake i djevojčice. Nakon duljeg djelovanja, proglasom kralja Vittorija Emanuela III postaje državna institucija (do 1933. godine) s oko 260 djece u svojoj skrbi. Za prvu upraviteljicu postavljena je osnivačica Margerita Giardino. Primala je djecu od 3. do 12. godine života, a kasnije su osnovane i jaslice i dječji vrtić (za djecu od 1. do 3. godine života). Djeca su tijekom boravka imala praktičan rad i svakodnevne aktivnosti (djevojčice obuku iz šivanja i kućanskih poslova, a dječaci rad na gospodarstvu i druge praktične vještine), ali i školsko (osnovno i djelomično srednjoškolsko) obrazovanje. Do 1933. godine, prema dostupnim podacima, oko 33 djece dobilo je stipendiju za daljnje školovanje nakon napuštanja kolonije. Prema dostupnim podacima moguće je da je ustanova imala i vlastito gospodarstvo na kojem se proizvodila hrana i provodila obuka u praktičnim životnim vještinama (podatci iz postupka popisa i podjele imovine prilikom spajanja u Dječju bolnicu Kantrida - Rijeka 1947.-1949. godine). Nakon Drugoga svjetskog rata i procesa centralizacije, pa sve do utemeljenja Dječje bolnice Kantrida, povećavao se broj kreveta za smještaj bolesne djece (s 255 na 300 do 1961. godine). Duh ove institucije zadržao se do danas kroz obrazovnu funkciju koja se provodi uz pomoć Osnovne škole Kantrida za djecu na bolničkom liječenju.

Proces spajanja svih navedenih institucija u jednu započeo je nakon završetka Drugoga svjetskog rata spajanjem Bolnice za TBC kostiju - Kantrida - Rijeka i Morske kolonije. Drugo spajanje odnosilo se na objedinjavanje uprava bolničkih institucija. Oba procesa započela su 1947. i trajala do 1949. godine. Tada je Narodni kotar Rijeka imao zasebnu bolnicu za djecu (s organiziranom nastavom za bolesnu djecu) i centralizirani bolnički sustav za odrasle. Sljedeći korak bilo je spajanje svih bolničkih institucija u Opću bolnicu „Dr. Zdravko Kučić“ (odluka N.O.K.-a Rijeka od 21.12.1961. godine). Time je uspostavljena centralizirana bolnička mreža. Službeni dio (upis u evidenciju pri Okružnom privrednom sudu u Rijeci) dovršen je 1964. godine. Taj naziv institucija zadržava do 1981./1982. godine, kada mijenja ime u Bolnički centar Rijeka, a od 1984. godine nosi današnji naziv Klinički bolnički centar Rijeka.

Danas djeluje na više lokacija na području Grada Rijeke, od kojih su osnovne (od osnivanja):

- Sušak
- Rijeka (više lokacija)
- Dječja bolnica Kantrida.

Djelatnosti:

Djelatnosti bolnica

Mjesto:

Rijeka

Pravni status osobe:

javna ustanova

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Naslov:

Javni bilježnik Vera Lovrović Lečić (Rijeka)

Vrsta osobe:

Osoba

Osnivač:

Ministarstvo pravosuđa, uprave i digitalne transformacije Republike
Hrvatske

Djelatnosti:

Pravne djelatnosti

Mjesto:

Rijeka

Pravni status osobe:

ostale pravne osobe i tijela s javnim ovlastima

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Naslov:
Nadarević, Mustafa

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:

Mustafa Nadarević (02.05.1943. - 22.11.2020.), hrvatski glumac i kazališni redatelj. Za II. svjetskog rata njegova se obitelj preselila u Zagreb, gdje je djelomice polazio osnovnu školu, a potom u Bosanski Novi; gimnaziju je završio u Rijeci, gdje je počeo glumiti u Kazališnoj grupi Viktora Cara Emina. U Zagrebu je 1967. diplomirao glumu na Akademiji za kazališnu umjetnost (danas Akademija dramske umjetnosti). Pozornost kritike privukao je prvim ulogama, kao Bogdan Plavljanin u Hvarinji (1966.) Martina Benetovića na Akademskoj sceni (1973. ponovljena u koprodukciji HNK-a u Zagrebu i Narodnoga kazališta u Zadru) te naslovnom ulogom u Robinu Hoodu (1968.) Wande Żółkiewske u Zagrebačkom kazalištu mladih, gdje je 1968. postao član ansambla. Od 1969. do umirovljenja 2012. bio je član ansambla HNK-a u Zagrebu, od 2006. u statusu nacionalnoga prvaka. Ostvario je više od 150 uloga; u ranome razdoblju glumačke karijere, do početka 1980-ih, mahom nastupa u ulogama srednjeg značaja (npr. Tenor u Putu u raj Miroslava Krleže, 1973.; Lorenzo de' Medici u Lorenzacciou Alfreda de Musseta, 1975.; Imotski kadija u Hasanaginici Milana Ogrizovića, 1976.). Početkom 1980-ih, nagrađenom ulogom Pometa u antologijskoj postavi Dunda Maroja (1981.) Marina Držića u režiji Ivica Kunčevića u zagrebačkom HNK-u i televizijskom ulogom Inženjera Duje u igranoj seriji Velo misto (Joakim Marušić, 1980-81.), postiže velik ugled i ulazi u fazu glumačke zrelosti.

Za ulogu u antologijskom filmu Antuna Vrdoljaka Glembajevi 1988. (i istoimena TV serija, 1990.), primio je Zlatnu arenu za glavnu mušku ulogu na festivalu u Puli. Od sredine 1980-ih u matičnome HNK-u tumačio je mahom glavne uloge. Glumio je i u Gradskom dramskom kazalištu "Gavella", u Satiričkom kazalištu Kerempuh, HNK-u u Splitu te na Dubrovačkim ljetnim igrama i Splitskom ljetu, a režirao je i u kazalištima u Puli i u BiH (Tuzla, Sarajevo). U jugoslavenskom razdoblju na filmu se još ističe ulogama u filmovima Miris dunja (Mirza Idrizović, 1982.), Mala pljačka vlaka (Dejan Šorak, 1984.), Gluvi barut (Bahrudin Bato Čengić, 1990.), te osobito Otac na službenom putu (Emir Kusturica, 1985.) i Već viđeno (Goran Marković, 1987.). Potom se najviše ističe ulogama očinskih, patrijarhalnih i staračkih, često gubitničkih ili melankoličnih figura, u hrvatskim, bosanskohercegovačkim i srpskim filmovima (Isprani, Zrinko Ogresta, 1995., Zlatna arena za sporednu mušku ulogu; Savršeni krug, Ademir Kenović, 1996.; Prezimiti u Riu, Davor Žmegač, 2002.; Kod amidže Idriza, Pjer Žalica, 2004.). Zapažen je i u televizijskim serijama Nikola Tesla (Eduard Galić, 1977.), Nepokoreni grad (u devet epizoda u režiji E. Galića, Stipe Delića i Zorana Tadića, 1982.), Kiklop (A. Vrdoljak, 1983., i istoimeni film, 1982.), Putovanje u Vučjak (E. Galić, 1986-87., i film Horvatov izbor, 1985.), Tuđinac (E. Galić, 1992.) i Duga mračna noć (A. Vrdoljak, 2005., i istoimeni film, 2004.). Dobio je Nagradu "Vladimir Nazor" za životno djelo 2016. godine.

Mjesto:
Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1943-2020 g.

Funkcije:
Glumac

Naslov:
Gerner, Eliza

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Eliza Gerner (30.08.1920. – 11.08.2013.), hrvatska glumica. Diplomirala (1942.) i doktorirala (1943.) na Ekonomskom fakultetu u Budimpešti. Glumi se isprva posvetila amaterski, a zatim i profesionalno, u Somboru (1947–48.), kao Eliza (G. B. Shaw, Pygmalion) i Laura (M. Krleža, U agoniji). Godine 1948. došla je u Zagreb, gdje je pohađala Dramski studio HNK-a, zakratko djelovala u Rijeci (1949–50.), a 1950–82. bila je članica HNK-a u Zagrebu. Osim u kazalištu glumila je i na filmu te u televizijskim dramama. Autorica je memoarskih knjiga Osvrnuh se sjetno (1988.), Oproštaj s Gvozdom (1993.), Oteto zaboravu (1995.), U sjeni stoljeća koje odlazi (1999.), Kazalište kao sudbina (2001.), Tito Strozzi: svjetla i sjene jednoga glumačkog puta (2004.).

Mjesto:
Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1920-2013 g.

Funkcije:
Glumica

Naslov:

Javni bilježnik Zoran Vrsalović (Rijeka)

Vrsta osobe:

Osoba

Osnivač:

Ministarstvo pravosuđa, uprave i digitalne transformacije Republike
Hrvatske

Djelatnosti:

Sudske i pravosudne djelatnosti

Mjesto:

Rijeka

Pravni status osobe:

ostale pravne osobe i tijela s javnim ovlastima

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

2006 g.

Naslov:

Cihlar, Vatroslav Slavko

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Vatroslav Slavko Cihlar (03.08.1896. - 02.01.1968.), publicist i prevoditelj. Otac Sebald, učitelj, na nagovor A. Šenoa dolazi 1865. iz Praga u Kraljevicu, a 1878. preselio se u Senj. Brat je književnika Milutina (pseud. Nehajev). Osnovnu školu polazio je u Senju (1902.-06.), a Nautičku školu u Bakru (1906.-12.), iz koje je isključen zbog sudjelovanja u štrajku srednjoškolaca. Školovanje je nastavio u Kotoru (1912.-13.), gdje je i maturirao. Od 1912. bavio se novinarstvom. Uz novinske članke pisao je književne, kazališne i glazbene eseje. Prevodio je s njemačkoga, francuskoga i španjolskoga.

Mjesto:

Senj

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1896-1968 g.

Ustroj osobe:

Sin Sebald i Ludmile rođ. Polić, brat hrvatskog književnika Milutina Cihlara - Nehajeva. Ludmila Polić je bila iz poznate brodovlasničke trgovačke i pomorske kraljevičke obitelji Polića. Braća su joj bili: Nikola Polić, koji je u Chicagu osnovao prvi hrvatski list u Americi pod nazivom „Chicago“; Martin Polić, poznati hrvatski novinar; Stjepan Polić, profesor na Realnoj gimnaziji u Ljubljani i novinar feljtonist; Lojze Polić i Bogoljub Polić, pomorski kapetani; Vinko Polić, koji je kao pomorski kapetan emigrirao u Chicago. Vatroslav - Slavko Cihlar je imao sina Zvonimira sa ženom Wally rođ. Marquart, koji se kao odrastao iselio u Brazil.

Funkcije:

Od 1912. se bavio novinarstvom: suradnik je omladinskog časopisa Novi život (Rijeka), Riječkog novog lista i Preporoda (Ljubljana). U Kraljevici kao srednjoškolac osniva Pučku knjižnicu i Hrvatsku čitaonicu „August Šenoa“. Pripadao je revolucionarnoj omladini jugoslavenskog usmjerenja. Poslije mature počeo je ploviti, ali je početkom rata (1914.) mobiliziran i upućen u domobransku jedinicu u Karlovac. Zajedno s A. Barcem i A. Tomašićem bio je osnivač i urednik Nakladnog zavoda „Jug“ u Zagrebu (1917.), koji je osim Matoševih Feljtona i Eseja (1917.), Krležinih Pjesama II (1918.) i Pjesama III (1919.), Cesarčevih Stihova (1919.), revije Plamen (1919.) izdao knjige i drugih naprednih pisaca. O izdavačkoj djelatnosti „Juga“ objavio je memoarski zapis Književnost iza rešetaka (Riječka revija, 1961.,³⁴). Poslije zabrane „Juga“ (1919.) odlazi u Pariz, zatim Milano i Rim. Radi kao prevodilac u socijalističkim novinama Avanti (Milano 1920.), a zatim je dopisnik tih novina iz Beograda. Odatle je protjeran te odlazi u Beč (1921.) i Frankfurt na Majni (1922.), gdje studira sociologiju i kulturnu povijest. Vrativši se u Zagreb, u Borbi je 1923. objavio seriju Pisma iz Njemačke s temama o „sablasti monarhije“ te pojavi nacionalsocijalističkog

pokreta u Njemačkoj kao opasnosti za evropsku demokraciju. Bio je član uredništva Hrvata (1924.-29.), gdje je objavio seriju feljtona o političkim i kulturnim temama pod nazivom Na vršku pera (1925.), te Obzora (1924.), gdje piše o umorstvu Giacoma Matteotija i talijanskom fašizmu. Kao novinar putuje Austrijom, Čehoslovačkom, Francuskom, Italijom, Njemačkom i Švicarskom. Kad je Hrvat zabranjen, uhapšen je i 3 mjeseca provodi u zatvoru. Poslije proglašenja diktature (1929.) živi u raznim mjestima u Njemačkoj do 1937., kada odlazi u Švicarsku. U Berliner Tageblattu (1930.) piše o zločinima monarho-fašističke diktature kralja Aleksandra (Das Inferno der Belgrader Diktatur). Vraća se u zemlju 1938., radi u Presbirou u Beogradu, a zatim u Zagrebu. Od 1941. do 1945. živi u Zagrebu i povlači se iz javnog života.

Naslov:
Jadran-Galenski Laboratorij d.d.

Vrsta osobe:
Pravna osoba/Tijelo

Djelatnosti:
Proizvodnja farmaceutskih pripravaka

Mjesto:
Rijeka

Pravni status osobe:
dioničko društvo

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1991 g.

Naslov:

Ježić, Ivan Krstitelj

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Ivan Krstitelj Ježić (07.11.1746. - 06.05.1833.), biskup. Gimnaziju završio u isusovaca u Rijeci, a filozofsko-teološki studij, uz pomoć ujaka Ivana Krstitelja Kabalina, tadašnjega ličko-krbavskoga arhiđakona, na Sveučilištu u Grazu, gdje je 1771. promoviran u doktora filozofije i teologije. Za svećenika zaređen u Beču 1769. godine. Prvo je bio kapelan u Ličkom Novom, potom u Novom u Vinodolu, gdje je 1773. postao župnikom i kanonikom, a 1782. modruškim arhiđakonom. Na poč. 1788. imenovan je pomoćnim biskupom s pravom nasljedstva, a nakon smrti senjsko-modruškoga biskupa A. A. de Piccardija postao je rezidencijalnim senjsko-modruškim biskupom. Područje svoje biskupije pohodio je više puta i o tom slao izvješća u Rim (1795., 1802., 1814., 1819., 1822. i 1826.).

Mjesto:

Rijeka

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1746-1833 g.

Funkcije:

Senjski biskup, pisac

Naslov:

Javni bilježnik Jadranka Borčić (Rijeka)

Vrsta osobe:

Osoba

Osnivač:

Ministarstvo pravosuđa, uprave i digitalne transformacije Republike Hrvatske

Djelatnosti:

Pravne djelatnosti

Mjesto:

Rijeka

Pravni status osobe:

ostale pravne osobe i tijela s javnim ovlastima

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Naslov:

Javni bilježnik Marija Grozdanić-Dekleva (Rijeka)

Vrsta osobe:

Osoba

Osnivač:

Ministarstvo pravosuđa, uprave i digitalne transformacije Republike
Hrvatske

Djelatnosti:

Pravne djelatnosti

Mjesto:

Rijeka

Pravni status osobe:

ostale pravne osobe i tijela s javnim ovlastima

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Naslov:

Gradsko kazalište lutaka Rijeka

Vrsta osobe:

Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:

Grad Rijeka

Povijest:

Tijekom tridesetih godina prošloga stoljeća u zapadnom talijanskom dijelu grada Rijeke – Fiume postojao je ustaljeni lutkarski ansambl, a program se odvijao na talijanskom jeziku. U istočnom dijelu grada, zvanom Sušak, lutkarsko kazalište povremeno održava predstave na hrvatskom jeziku.

Tek je 1960. godine utemeljeno lutkarsko kazalište „Domino“ kao jedno od pet profesionalnih lutkarskih kazališta u Hrvatskoj, a od 1961. djeluje u današnjem prostoru.

Godine 1993. kazalište je preimenovano u Gradsko kazalište lutaka Rijeka. Od 1996. u obnovljenoj zgradi sa 180 sjedala svakodnevno se održavaju predstave iz domaće i svjetske književne baštine za predškolsku i školsku djecu. GKL Rijeka ne gaji određenu lutkarsku tehniku, nego svaki novi naslov određuje prikladni lutkarski izraz. Stoga njeguje predstave s paravanom i uživo, kombiniranim tehnikama, u maniri „teatro di figure“, maske, glumačkog pjevanja u mjuziklu, „bunraku“, „javajke“, marionete ruske tradicije i slično.

Mjesto:

Rijeka

Pravni status osobe:

javna ustanova

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Naslov:
Nosić, Milan

Vrsta osobe:
Osoba

Mjesto:
Rijeka

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Funkcije:
Predavatelj gradiva

Naslov:

Rošić, Đuro

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Đuro Rošić (26.01.1897. - 13.07.1986.), hrvatski kazališni kritičar i glumac. Trogodišnju glumačku školu završio 1922. u Zagrebu, gdje je jednu sezonu glumio u HNK-u nastupajući u manjim ulogama. Diplomirao (1925.) i doktorirao (1930.) na Pravnom fakultetu u Zagrebu. Bio je prvi intendant riječkoga HNK-a (1944–47. i 1951–53.) te profesor na Višoj pomorskoj školi u Rijeci. Umro je u Rijeci 1986. godine.

Mjesto:

Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1897-1986 g.

Funkcije:

Doktorirao na Pravnom fakultetu u Zagrebu. Radio kao sudac u Ogulinu, Sušaku i Kastvu. Voditelj Hrvatskog kazališnog društva u Sušaku prije Drugog svjetskog rata. Nakon rata ponovo radi na sudu u Sušaku. U siječnju 1946. imenovan prvim intendantom Narodnog kazališta u Rijeci. Bio je intendant kazališta tijekom prve sezone 1946. - 1947. i u sezoni 1951. - 1952. Od 1953. godine predaje na Višoj pomorskoj školi u Rijeci do umirovljenja 1963. godine. Bio je član Matice hrvatske u Rijeci i dugogodišnji kazališni kritičar. Autor je knjige "Iz gledališta".

Naslov:
Majetić, Alojz

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:

Alojz Majetić (30.08.1938.), hrvatski književnik. Studirao komparativnu književnost i francuski jezik na Filozofskome fakultetu u Zagrebu. Radio kao novinar, korektor, urednik (časopisi Republika i Paradoks, nakladnička kuća Mladost), tajnik Društva hrvatskih književnika i samostalni književnik.

Godine 1963. bila mu je zabranjena pjesnička zbirka Otimam, što je bio uvod u skandal oko zabrane njegova romana Čangi (1963.), protiv kojega se vodio sudski postupak. Ta kulturna knjiga, pisana u modelu tzv. proze u trapericama, o zagrebačkome huliganu kojega šalju na preodgoj na radnu akciju, ali se on i ondje snalazi, zapravo je kritička i ironična slika tadašnje socijalističke omladine. Optužen i zabranjen zbog nemorala, u izmijenjenu obliku roman je 1970. bio objavljen kao Čangi off Gottoff, a sadrži i dokumente iz tiska koji se odnose na suđenje romanu. Napisao je i dva romana za djecu (Omiški gusari, 1981., i Glavata priča, 1996). Njegova knjiga Kako uspjeti u životu (1977.) namijenjena je širokoj publici, a 1990-ih zaokupljala ga je tematika Domovinskoga rata (Tkači jedara, 1997.; Vrata iza pučine, 1998.). Napisao je i desetak radijskih i televizijskih drama (Kamo brzaš stari, 1971.; Škola za frajere, 1973.; Zajamčeno bezbolno, 1977.; Sjećanje na zavičaj, 1995.; Zvona za ptice, 1995., i dr.).

Mjesto:
Rijeka

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1938 g.

Funkcije:
Književnik

Naslov:
Šerbedžija, Rade

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:

Rade Šerbedžija (27.07.1946.), hrvatski glumac, kazališni redatelj, književnik i pjevač. Studij glume završio na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu (1970.). Uz nekoliko kraćih stalnih angažmana u kazalištima (Gradsko dramsko kazalište "Gavella" 1970–71., 1983–86.; HNK u Zagrebu, 1976–77., 1981–83.), većinu karijere samostalni umjetnik. Predavao je, kao umjetnički docent, na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu (1979–81.) i na Akademiji umjetnosti u Novom Sadu (1987–91.) te, kao redoviti profesor, na Studiju medija i glume pri Akademiji primijenjenih umjetnosti u Rijeci (2011–19.). Glumac iznimna glumačkoga temperamenta, tehnike i dikcije, podjednako je uspješno tumačio uloge iz klasičnoga i modernoga repertoara u nizu hrvatskih kazališta: u "Gavelli", Teatru &TD, HNK-u u Zagrebu te na Dubrovačkim ljetnim igrama. Bavio se i režijom: Cezar (GDK "Gavella"), Balade Petrice Kerempuha (sa studentima Akademije dramske umjetnosti), Koja gora Ivo, Kažu da je sova nekad bila pekarova kći i Spašeni (Kazališna družina AKTER). Godine 2001. s B. Vujčićem osnovao je Kazalište Ulysses na Brijunima. Na filmu debitirao 1967., prvu glavnu ulogu tumačio 1968. (Gravitacija ili fantastična mladost činovnika Borisa Horvata Branka Ivande). Najčešće glumi u žanru psihološke drame: Putovanje na mjesto nesreće (1971.) Zvonimira Berkovića, Bravo maestro (1978.) Rajka Grlića, Novinar (1979.) Fadila Hadžića, Kiklop (1982., i TV serija) Antuna Vrdoljaka. Glumio je i u drugim tipovima likova: Predstava Hamleta u Mrduši Donjoj (1973.) Krste Papića, Hajka (1977.) Živojina Pavlovića, Banović Strahinja (1981.) Vatroslava Mimice, San o ruži (1986.) i Osuđeni (1987.) Zorana Tadića. Osobitu popularnost stekao je u televizijskim serijama (U registraturi Joakima Marušića, Prosjaci i sinovi A. Vrdoljaka, Putovanje u Vučjak Eduarda Galića). Nakon međunarodnog uspjeha makedonskog filma Prije kiše (1994.) Milča Mančevskoga najčešće glumi u američkim produkcijama, uglavnom epizodne uloge negativaca, ali i karakterne uloge općenito, dok u hrvatskim filmovima nastupa rjeđe (Pravo čudo, Lukas Nola, 2007.).

Mjesto:
Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1946 g.

Funkcije:
Glumac, redatelj

Naslov:
Maričić, Veljko

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Veljko Maričić (23.03.1907. - 30.10.1973.), hrvatski glumac. Nakon amaterskih početaka u Dubrovniku, bio je angažiran u Osijeku, Sarajevu i Zagrebu, a 1953. postao članom riječkoga HNK-a. U izgradnji lika ostvarivao spoj romantičarskoga zanosa i glumačkoga realizma. Najveće domete dosegnuo je interpretacijama Shakespeareovih likova. Kreirao niz uloga u domaćem repertoaru: Vojnovićev Orsat, Krležin Leone, Ogrizovićev Hasanaga, Cankarov Jerman, Matkovićev Prometej. Glumio je i na filmu. Dobitnik je Nagrade "Vladimir Nazor" za životno djelo 1970., a 1994. godine ustanovljena je kazališna nagrada koja nosi njegovo ime.

Mjesto:
Rijeka

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1907-1973 g.

Funkcije:
Glumac

Naslov:

Državni arhiv u Rijeci

Vrsta osobe:

Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:

Ministarstvo kulture i medija Republike Hrvatske

Povijest:

Tradicija čuvanja pismohrana u javnim uredima u Rijeci neprekinuto traje od 15. stoljeća, ali sustavna djelatnost prikupljanja, čuvanja i obrade povijesnog arhivskog gradiva pokrenuta je tek utemeljenjem potpuno samostalne arhivske ustanove, Kraljevskog državnog arhiva u Rijeci (R. Archivio di Stato in Fiume), 1. rujna 1926.

Kraljevskim dekretom od 6. prosinca 1928. godine potvrđena je opstojnost riječkog arhiva, ali kao odsjeka Kraljevskog državnog arhiva u Trstu. Takav status i naziv (R. Archivio di Stato – Sezione di Fiume) Arhiv je zadržao do kraja talijanske vlasti u Rijeci 1945.

Od 1945. do 1948. Arhiv djeluje na području tzv. „Zone B“, u kojoj najvišu vlast imaju Gradski narodni odbor Rijeka i Vojna uprava Jugoslavenske armije, kao posve samostalna ustanova pod nazivom Državni arhiv Rijeka – Archivio di Stato Fiume. U veljači 1948. godine postaje sastavnim dijelom zagrebačkog državnog arhiva kao ispostava Državnog arhiva u Zagrebu, no već koncem 1949. vraća mu se prethodni naziv i status posve samostalne ustanove.

Od 1959. mijenja naziv u Historijski arhiv Rijeka te pod njim djeluje do 1993. Tada, u samostalnoj hrvatskoj državi, dobiva naziv Povijesni arhiv Rijeka, pod kojim djeluje do 1997., kada mijenja naziv u Državni arhiv u Rijeci.

Djelatnosti:

Djelatnosti knjižnica i arhiva

Mjesto:

Rijeka

Pravni status osobe:

javna ustanova

Napomena:

Od utemeljenja do 1945. godine Arhiv djeluje na području Kvarnerske pokrajine, koja je uz Rijeku i liburnijski dio Istre obuhvaćala i znatan dio slovenskog Krasa. Tijekom Drugog svjetskog rata djelokrug Arhiva proširio se i na jugozapadna hrvatska područja koja je 1941. anektirala Italija. U tom razdoblju Arhivom, kao ispostavom Državnog arhiva u Trstu, upravlja zajednički ravnatelj. Obje ustanove su u djelokrugu Ministarstva unutrašnjih poslova Kraljevine Italije, i to njegove Generalne direkcije za građansku upravu – Središnji ured za državne arhive.

U razdoblju nakon 1945. područje djelovanja Arhiva proteglo se na čitavu hrvatsku Istru te otoke Cres, Lošinj i Krk. Kada je 1958. osnovan arhiv u Pazinu, riječkom arhivu ostaju kompetencije jedino nad istočnim, liburnijskim dijelom Istre. Gubitak nadležnosti u tim krajevima nadomješta se proširenjem područja djelatnosti riječkog arhiva u Primorju i Gorskom kotaru.

Tada je zaokružen područni djelokrug Državnog arhiva u Rijeci, koji i danas obuhvaća cjelokupan prostor suvremene Primorsko-goranske županije, a izvan nje još i područje grada Senja u Ličko-senjskoj županiji. Od 1948. nadalje riječki Arhiv je, u stručnim stvarima, neposredno podređen Hrvatskom državnom arhivu, dok je njegov osnivač i glavni financijer republičko, odnosno državno Ministarstvo kulture.

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1926 g.

Ustroj osobe:

Unutar Arhiva djeluju:

1. Odjel za zaštitu arhivskog gradiva:

1.1. Odsjek za zaštitu, sređivanje i obradu arhivskog i dokumentarnog gradiva,

1.2. Odsjek za zaštitu, konzervaciju, restauraciju i reprografiju arhivskog gradiva;

2. Odjel za opće poslove i korištenje gradiva:

2.1. Odsjek informacijsko-dokumentacijskih poslova s čitaonicom,

2.2. Odsjek za opće i tehničke poslove,

2.3. Arhivska knjižnica.

Od 2003. godine kao sastavni dio Arhiva djeluje i Sabirni centar u Senju.

Naslov:

Općinski sud u Rijeci

Vrsta osobe:

Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:

Republika Hrvatska

Povijest:

Općinski sud u Rijeci dio je mreže Općinskih sudova Republike Hrvatske. Prednik Općinskih sudova u Republici Hrvatskoj su kotarski sudovi. Nastali su 1945. godine iza Drugog svjetskog rata. Preimenovani su ili ukinuti nakon ustavnih i zakonskih promjena sa datumom 31.12.1962./1.1.1963. godine (Službeni list SFRJ). Prednik Općinskog suda u Rijeci je Kotarski sud Rijeka. Općinski sud spada u kategoriju redovnih sudova. Općinski sudovi mogu iznimno obavljati sudbenu vlast i izvan sjedišta suda u određene sudbene dane ili osnivanjem stalnih službi ili odjela. Ustanovljavaju se za područje jedne ili više općina, jednog ili više gradova ili dijela gradskog područja. Reformom pravosuđa od 2008. godine (predviđenom u četiri etape) promijenilo se je stanje sudova na terenu koje je napravio Zakon o područjima i sjedištima sudova iz 1998. godine. Neki su ukinuti, a neki su pripojeni drugim Općinskim sudovima.

Djelatnosti:

Sudske i pravosudne djelatnosti

Mjesto:

Rijeka

Pravni status osobe:

sud

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Naslov:
Trgovački sud u Rijeci

Vrsta osobe:
Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:
Republika Hrvatska

Povijest:
0

Djelatnosti:
Sudske i pravosudne djelatnosti

Mjesto:
Rijeka

Pravni status osobe:
sud

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1994 g.

Naslov:

Javni bilježnik Žaklina Marinković (Rijeka)

Vrsta osobe:

Osoba

Osnivač:

Ministarstvo pravosuđa, uprave i digitalne transformacije Republike Hrvatske

Djelatnosti:

Pravne djelatnosti

Mjesto:

Rijeka

Pravni status osobe:

ostale pravne osobe i tijela s javnim ovlastima

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Naslov:

Javni bilježnik Velibor Panjković (Rijeka)

Vrsta osobe:

Osoba

Osnivač:

Ministarstvo pravosuđa, uprave i digitalne transformacije Republike Hrvatske

Djelatnosti:

Pravne djelatnosti

Mjesto:

Rijeka

Pravni status osobe:

ostale pravne osobe i tijela s javnim ovlastima

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Naslov:
Grad Rijeka

Vrsta osobe:
Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:
Republika Hrvatska

Djelatnosti:
Opće djelatnosti javne uprave

Mjesto:
Rijeka

Pravni status osobe:
lokalna i područna uprava

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Naslov:

Osnovna škola Brajda

Vrsta osobe:

Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:

Primorsko-goranska županija

Povijest:

Prednici Osnovne škole "Brajda" su: 1948.-1952. IV. sedmogodišnja škola, 1952.-1962. IV. osmogodišnja škola, 1962.-1992. Osnovna škola „Josip Brusić“.

Od 1992. godine škola nosi naziv Osnovna škola „Brajda“.

Djelatnosti:

Osnovno obrazovanje

Mjesto:

Rijeka

Pravni status osobe:

javna ustanova

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Naslov:

Mohorovičić, Andrija

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Andrija Mohorovičić (Volosko, 27.01.1857. – Zagreb, 18.12.1936.), geofizičar. Naš prvi znanstveni meteorolog, klimatolog i seizmolog, utemeljitelj hrvatske geofizike. Gimnaziju završio u Rijeci, studij matematike i fizike u Pragu (1879.). Radio kao srednjoškolski profesor u Bakru, Osijeku i Zagrebu. Od 1892. do 1921. upravitelj Meteorološkog opservatorija na Griču (Zagreb) u kojem je, između ostalog, proveo reorganizaciju mreže meteoroloških stanica u Hrvatskoj i stavio ih (1901.) pod nadzor i upravu Meteorološkog opservatorija. Za doktora filozofije promoviran 1893, od potonje godine pa do 1918. predavao geofiziku i astronomiju na Zagrebačkom sveučilištu. Godine 1898. postao redovni član JAZU.

U svojim prvim znanstvenim radovima analizirao motrenje oblaka i tom prilikom sam konstruirao nefoskop - instrument za mjerenje njihova smjera i brzine gibanja. Istraživao je markantne meteorološke pojave (tornado kod Novske 1892. i "vijar" kod Čazme 1898), klimu grada Zagreba te umanjivanje temperature proporcionalno s visinom.

Na prijelazu stoljeća bavio se isključivo seizmologijom. Nakon što je zagrebački opservatorij opremio seizmološkim instrumentima, prvi je utvrdio (1909.), na temelju registracija Pokupskog potresa (08.10.1909.), postojanje Zemljine kore, odredio njezinu debljinu te otkrio plohu diskontinuiteta koja je po njemu nazvana Mohorovičićev diskontinuitet ili Moho. U seizmologiju uveo jednoznačan postupak lociranja žarišta bliskih potresa (Mohorovičićeve epicentrale) koji se zadržao do pojave elektroničkih računala. Njegov analitički izraz za brzinu vala potresa kroz koru (Mohorovičićev zakon) primjenjuje se i danas. Prvi u nas, već 1911., analitički razmatrao djelovanje potresa na zgrade i elemente zgrada i izvodio osnovna načela načina protupotresne gradnje.

U njegovu je čast projekt bušenja Zemljine kore (1959.) kojim bi se probio Mohorovičićev diskontinuitet i doprlo do plašta nazvan MOHOLE (MO - prema Mohorovičiću, HOLE - prema engl. riječi za šupljinu). Glavna skupština Međunarodnog astronomskeg udruženja obilježila je jedan krater, promjera 77 km na tamnoj strani mjeseca, njegovim imenom.

Mjesto:

Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1857-1936 g.

Funkcije:

Geofizičar, meteorolog, klimatolog i seizmolog.

Naslov:
Sunko, Milan

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Milan Sunko (Zidani Most 05.12.1860. - Zagreb 09.03.1891.), slikar. Pučku školu završio u Petrinji, a srednju u Rijeci. Studirao na akademiji u Beču, gdje je bio učenik prof. arhitekture J. Petschinga i prof. slikarstva H. Kleina. U akvarelu slikao lirski intonirane pejzaže iz Bosne (u Bosni i Hrvatskoj je 1884. godine služio vojsku) i Italije (koju je 1890. prop-utovao sa svojim dobrotvorom Pettenegom), portrete i folklorne prizore. Bavio se numizmatikom i arheologijom, crtao i snimao arhitektonske spomenike, pretežno iz križevačkog kraja. Istaknuo se kao slikar grbova radeći heraldičke motive za austrijske i engleske naručitelje. Radovi su mu bili izloženi na Gospodarskoj izložbi u Zagrebu 1891., na Milenijskoj izložbi u Budimpešti 1896., na Izložbi vukovarskih portreta XIX. i XX. stoljeća u Vukovaru 1961. i dr.

Mjesto:
Petrinja (PETRINJA)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1860-1891 g.

Naslov:

Brnobić Humski, Josip

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Muzički pedagog, dirigent i skladatelj Josip Brnobić rođen je u Brnobićima kod Huma 5.11.1894. Po završetku talijanske osnovne škole i jednogodišnje pripravnice, maturira 1913. na Hrvatskoj gimnaziji u Pazinu. Od 1913. radi kao pomoćni učitelj na osnovnim školama u Pazinu i Čepiću, a 1916. polaže ispit zrelosti za pučke škole na Učiteljskoj školi u Kastvu. Školske 1918/1919. imenovan je na mjesto učitelja pjevanja na Hrvatskoj gimnaziji u Pazinu. Tijekom službovanja u Pazinu angažirano sudjeluje u djelatnostima Hrvatske čitaonice u Pazinu, te radi kao tajnik Odbora za promicanje učiteljskih interesa za Istru. Od 1920. do 1923. studira na Muzičkom konzervatoriju u Ljubljani. Po završetku studija preuzima mjesto dirigenta (1924-1928) pjevačkog društva „Slavec“ i radi kao muzički pedagog u gimnazijama u Ljubljani (1924-1928), Bihaću (1928-1929), Skopju (1930-1938), gdje usporedno vodi pjevačko društvo „Vardar“ i „Mokranjac“, Beogradu (1938-1942) i Vršcu (1942-1951), gdje radi na Učiteljskoj školi te utemeljuje osnovnu glazbenu školu i pjevački zbor „Žarko Zrenjanin“. Od 1951. do umirovljenja 1960. obavlja dužnost direktora glazbene škole u Rijeci, te ravna zborom „Jedinstvo“. Umro je u Rijeci 1984. godine.

Svoje glazbeno i pedagoško iskustvo objavio je 1938. godine u udžbeniku za I. i II. razred srednjih škola „Teoretsko-praktična škola pjevanja“, koji je bio u službenoj uporabi do 1946. godine. Tijekom obrazovanja i kasnije karijere bavi se skladanjem. Nakon prvijenca „Oblaček“, napisanog u Pazinu tijekom školovanja 1913., komponirao je tridesetak skladbi za soliste, zborove i orkestar te liturgijsko izvođenje, te glazbeni kazališni komad namijenjen djeci „Pingvini“.

Mjesto:

Pazin

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

05.11.1894.

Naslov:

Zdravstvena ustanova Ljekarna Jadran

Vrsta osobe:

Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:

Primorsko-goranska županija

Djelatnosti:

Ljekarne

Mjesto:

Rijeka

Pravni status osobe:

javna ustanova

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1995 g.

Naslov:

Dom zdravlja Primorsko-goranske županije

Vrsta osobe:

Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:

Primorsko-goranska županija

Djelatnosti:

Djelatnosti opće medicinske prakse

Mjesto:

Rijeka

Pravni status osobe:

javna ustanova

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

2003 g.

Naslov:

Ženski učenički dom Marije Krucifikse Kozulić

Vrsta osobe:

Pravna osoba/Tijelo

Djelatnosti:

Ostali smještaj

Mjesto:

Rijeka

Pravni status osobe:

javna ustanova

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

2006 g.

Naslov:

Gradski muzej Rijeka

Vrsta osobe:

Pravna osoba/Tijelo

Povijest:

Nepoznat je točan datum osnivanja Gradskog muzeja Rijeka (Museo civico Fiume). Prema jednom izvješću iz 1892. proizlazi da je te godine već postojao i imao zajedničku upravu s gradskom bibliotekom. Po istom izvješću (vidi "Rijeka/Zbornik", 1953.) bio je smješten u Ulici Ciotta 5 (danas Ulica Erazma Barčića) u školskoj zgradi.

Premda su se o njegovu radu brinuli i članovi "Società di storia patria", radio je stihijski i kao muzej djelovao zapušteno. Osnivanjem "Società di studi fiumani" 1923. stanje muzeja donekle se poboljšalo, ali sve do 1945., kada je djelovao kao talijanska ustanova, nije bio vođen prema muzejskim standardima. Čini se da muzejska građa nije bila ni sređena ni inventarizirana.

Od 1925. Muzej se nalazio u zgradi „Villa Margherita“, odnosno u današnjoj zgradi Državnog arhiva u Rijeci. U Narodnim novinama, br. 99 od 11. prosinca 1948., navodi se sljedeća službena obavijest: „Rješenjem ministra prosvjete od 30. studenoga 1948., br. 70.726-II-1948., odobreno je da se Gradski historijski muzej u Rijeci i Gradski muzej u Sušaku spoje u Muzej hrvatskog Primorja sa sjedištem u Rijeci.“

Iz tog je rješenja razvidno da je nakon Drugoga svjetskog rata Gradski muzej Rijeka djelovao pod imenom Gradski historijski muzej u Rijeci.

Mjesto:

Rijeka

Pravni status osobe:

javna ustanova

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1892-1948 g.

Naslov:

Ribarić, Ivan

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Ivan Ribarić (22.08.1888. - 06.01.1960.), učitelj. Pohađao je šest razreda osnovne škole, jedan razred gimnazije u Pazinu (1901/02.), pripravnicu za učiteljišta u Pazinu i učiteljsku školu u Kopru s maturom (1903. - 1907.). U javnu službu stupio 1907. godine, učiteljevao u Istri (Kršan, Šušnjevica, Novaci, Grdoselo) do 1927. godine. U svibnju 1928. godine s obitelji seli u Rijeku (Plasse S. Nicolo), a zatim zbog teških materijalnih prilika na Sušak. S 01.03.1930. godine do ožujka 1942. godine (do 1932. god. kao dnevničar, a od tada kao stalni učitelj) bio je učitelj i upravitelj Pučke škole Drenova, nakon rata upravitelj i učitelj u Osnovnoj školi u Rukavcu, a od 01.09.1946. službenik u Prosvjetnom odjelu KNO-a Opatija. Umirovljen 1948. godine. Za vrijeme Drugog svjetskog rata od 22.03.1942. do 15.02.1944. godine bio je interniran u Koncentracijskom logoru Lanciano (Chieti) u Italiji. Nakon povratka iz internacije surađivao u antifašističkom pokretu na području Šušnjevica, Mošćenica i Zameta.

Mjesto:

Drenova (Rijeka)

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1888-1960 g.

Ustroj osobe:

Sestre Franica ud. Krajcar i Tonica; supruga Agata rođ. Jager (Jagar), domaćica (Zarečje, 5.2.1895.-), od oca Josipa, željezničara i majke Franjice rođ. Čelihar, vjenčana s Ribarićem 25.5.1920.; kći Neda udana Špoljar (24.3.1921.-svibanj, 1982.), nastavnica; unuke Jasna Levak (rođ. 1948.) i Vesna Špoljar.

Funkcije:

Prosvjetni djelatnik.

Naslov:
Čolak, Nikola

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Nikola Čolak (Janjevo, 14.04.1914. - Padova, 23.08.1996.), povjesničar i publicist.
Gimnaziju je pohađao u Prizrenu i Travniku. Diplomirao je filozofiju 1938. na Filozofskom fakultetu u Gallarateu kraj Milana, a 1943. i talijanski i francuski jezik na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, gdje je i apsolvirao povijest i klasičnu filologiju. Presudom Vojnog suda u Zagrebu 1945. osuđen je pod optužbom pokušaja podizanja ustanka protiv komunističkih vlasti na tri godine prisilnog rada, te je iz kaznionice u Lepoglavi pušten 1947. godine. Zapošljava se kao nastavnik i upravitelj u osnovnim i srednjim školama u Zagrebu (1947-50.), Ivanić-Gradu (1950-51.), Glini (1951-52.) i Novom Marofu (1952-54.).

U Historijskom arhivu u Zadru radi 1954-60., odakle kao znanstveni suradnik prelazi u Institut za društvene nauke JAZU u Zadru (1960-65.) i Institut za historiju radničkog pokreta Hrvatske u Zagrebu (1965-66.). Iduće ljeto sudjeluje s Mihajlom Mihajlovim i skupinom intelektualaca u pokretanju časopisa Slobodni glas u Zadru, zbog čega iste godine biva otpušten iz Instituta, te odlazi u emigraciju u Padovu u kojoj ostaje do kraja života. U emigraciji neko vrijeme predaje povijest i filozofiju na privatnom liceju u Padovi i surađuje s ekonomskim fakultetima u Veroni i Italiji. Uključuje se i u rad hrvatske političke emigracije, posebno surađujući s krugom oko Branka Jelića i objavljujući publicističke tekstove u njegovom glasilu Hrvatska država. U Hrvatskom narodnom odboru predstavnik je Hrvata nastanjenih u Italiji.

U znanstvenom se radu Čolak tijekom boravka u Zadru bavio gospodarskom poviješću Dalmacije, posebice Zadra, u srednjem i novom vijeku, s naglaskom na agrarno-proizvodnim odnosima i zemljišnim posjedima u zadarskom distriktu, te ribarstvu, pomorstvu i proizvodnji soli u dalmatinskim obalno-otočnim komunama. Proučavao je i nacionalni i socijalni sastav žiteljstva zadarskog zaleđa, a niz istraživanja posvetio je proučavanju migracija i demografskih kretanja na dalmatinskim otocima i u makarskom primorju u razdoblju mletačko-turskih ratova, te crkvenoj povijesti otoka Hvara. Za vrijeme života u emigraciji Čolak se usmjerio na istraživanje arhivskih fondova u Padovi, Veneciji, Rimu, Anconi i dr. Gradivo koje je sakupio ima iznimnu vrijednost za proučavanje hrvatskog pomorstva kroz prošla stoljeća, te je zasigurno najvrjedniji Čolakov doprinos hrvatskoj historiografiji. Znanstvene radove o hrvatskom pomorstvu utemeljene na gradivu sakupljenom iz talijanskih arhiva objavljivao je u stručnim časopisima Studi veneziani i Archivio veneto. Najznačajnije djelo, zbirka hrvatskih pomorskih regesta u dva sveska (Regesti marittimi Croati I-II), nezaobilazno je vrelo za sve istraživače hrvatskog pomorstva. U Padovi je osnovao Centro di studi storici Croati kao ustanovu za proučavanje hrvatske povijesti. U Padovi je objavio i nekoliko knjiga političkog značaja. Nikola Čolak preminuo je u Padovi 23. kolovoza 1996., te je pokopan na zagrebačkom groblju Mirogoj.

Mjesto:
Zadar

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1914-1996 g.

Ustroj osobe:

Bavio se gospodarskom poviješću Dalmacije u srednjem i novom vijeku, posebno Zadra, demografskim kretanjima, migracijama, poviješću institucija, hrvatskim narodnim preporodom u Dalmaciji te crkvenom poviješću otoka Hvara.

Funkcije:

Povjesničar i publicist

Naslov:
Babić, Vlatka

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Vlatka Babić (Crikvenica, 24.12.1901. - Rijeka, 04.09.1979.), učiteljica i političarka. Gimnaziju završila u Bjelovaru, a zatim se zaposlila kao učiteljica. Isticala se u naprednom učiteljskom pokretu između dva rata i sudjelovala u organiziranju zadruge "Ivan Filipović". Godine 1939. postala je član Komunističke partije Jugoslavije, dvije godine kasnije uključila se u Narodnooslobodilački pokret, a 1942. godine i u NOB. Bila je jedna od osnivača prvog odbora AFŽ-a u Sušaku, borac primorsko-goranske partizanske jedinice, rukovoditelj zbjegova i organizator nastave za djecu u šumama Risnjaka. Godine 1943. izabrana za predsjednicu Inicijativnog odbora AFŽ-a za Hrvatsku, a zatim za člana IO Glavnog odbora AFŽ-a Hrvatske i člana Okružnog odbora AFŽ-a za Hrvatsko primorje. Član Inicijativnog i Izvršnog odbora ZAVNOH-a te pročelnik Prosvjetnog odjela ZAVNOH-a. Nakon završetka rata radila kao načelnik u Ministarstvu prosvjete DFJ, savjetnik poslanstva FNRJ u Rimu, načelnik za zakonodavstvo i izgradnju narodne vlasti FNRJ te kao načelnik za prosvjetu i kulturu Narodnog odbora Rijeka (od 1952. do umirovljenja 1958). Bila je zastupnik u Saboru, član Savjeta SR Hrvatske te počasni građanin Otočca. Za životno djelo dodijeljena joj je nagrada "Ivan Filipović".

Mjesto:
Rijeka

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1901-1979 g.

Funkcije:
Učiteljica

Naslov:

Muzej moderne i suvremene umjetnosti

Vrsta osobe:

Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:

Grad Rijeka

Povijest:

Muzej moderne i suvremene umjetnosti djeluje temeljem Zakona o muzejima (NN br. 142/1988, NN br. 65/2009), Statuta iz 2000., Izmjena Statuta od 7.12.2002. te ostalih općih akata. Upisan je u sudski registar 4.11.1999. pod nazivom Moderna galerija Rijeka – muzej moderne i suvremene umjetnosti. Izmjenama Statuta Muzej mijenja naziv u Muzej moderne i suvremene umjetnosti.

Između ostaloga, Muzej se bavi sustavnim sakupljanjem, čuvanjem, stručnom zaštitom, stručnom i znanstvenom obradom i prezentiranjem pokretnih kulturnih dobara koja čine zbirke Galerije, izdavanjem monografija, kataloga, knjiga i ostalih stručnih publikacija te drugim djelatnostima temeljem Statuta i odobrenih djelatnosti upisom u sudski registar.

Djelatnosti:

Djelatnosti muzeja

Mjesto:

Rijeka

Pravni status osobe:

javna ustanova

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1948 g.

Naslov:

Edit Rijeka novinsko-izdavačka ustanova

Vrsta osobe:

Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:

Talijanska unija/Unione Italiana

Mjesto:

Rijeka

Pravni status osobe:

javna ustanova

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Naslov:

Nastavni zavod za javno zdravstvo Primorsko-goranske županije

Vrsta osobe:

Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:

Primorsko-goranska županija

Djelatnosti:

Djelatnosti specijalističke medicinske prakse

Mjesto:

Rijeka

Pravni status osobe:

javna ustanova

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Naslov:

Općinsko državno odvjetništvo u Rijeci

Vrsta osobe:

Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:

Republika Hrvatska

Djelatnosti:

Sudske i pravosudne djelatnosti

Mjesto:

Rijeka

Pravni status osobe:

državna uprava – pravosudno tijelo

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1995 g.

Naslov:

Županijsko državno odvjetništvo u Rijeci

Vrsta osobe:

Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:

Republika Hrvatska

Povijest:

Na području Županijskog državnog odvjetništva u Rijeci djeluju četiri Općinska državna odvjetništva i to u Crikvenici, Delnicama, Opatiji i Rijeci. Općinska državna odvjetništva u Crikvenici i Rijeci uz Kazneni odjel imaju i Građansko-upravni odjel.

Djelatnosti:

Sudske i pravosudne djelatnosti

Mjesto:

Rijeka

Pravni status osobe:

državna uprava – pravosudno tijelo

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Naslov:
Županijski sud u Rijeci

Vrsta osobe:
Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:
Republika Hrvatska

Povijest:
Županijski sud u Rijeci dio je mreže županijskih sudova u Republici Hrvatskoj, koju čini 21 sud. Nadležan je za područje općinskih sudova u Crikvenici (kojem je pripojen Općinski sud u Senju), Delnicama (kojima su pripojeni Općinski sud u Čabru i Općinski sud Vrbovsko), Krku, Malom Lošinj, Opatiji, Rabu i Rijeci. Dio sadašnjih sudova ukinut će se ili pripojiti drugima planom reforme koja je započela 2008. godine.

Prethodnici Županijskog suda jesu:

1. Okružni narodni sud u Rijeci - 1945. do 1963. godine (ustavne i zakonske promjene);
2. Okružni sud u Rijeci - 1963. do 1994. godine (ustavne i zakonske promjene, NN 3/94).

Pokriva Primorsko-goransku županiju te dio Ličko-senjske županije (Grad Senj).

Djelatnosti:
Sudske i pravosudne djelatnosti

Mjesto:
Rijeka

Pravni status osobe:
sud

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1994 g.

Naslov:

Javni bilježnik Vesna Švegović (Rijeka)

Vrsta osobe:

Osoba

Osnivač:

Ministarstvo pravosuđa, uprave i digitalne transformacije Republike
Hrvatske

Djelatnosti:

Pravne djelatnosti

Mjesto:

Rijeka

Pravni status osobe:

ostale pravne osobe i tijela s javnim ovlastima

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Naslov:

Primorsko-goranska županija

Vrsta osobe:

Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:

Republika Hrvatska

Djelatnosti:

Opće djelatnosti javne uprave

Mjesto:

Rijeka

Pravni status osobe:

lokalna i područna uprava

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Naslov:

Gervais, Drago

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Drago Gervais (18.04.1904. - 01.07.1957.), hrvatski književnik. Studij prava završio u Zagrebu 1928. godine. Radio kao pripravnik u Crikvenici, Bakru i Bjelovaru te kao službenik u Beogradu i Rijeci. Od 1949. bio je direktor Drame, a od 1954. do smrti intendant Narodnoga kazališta Ivana Zajca u Rijeci. Pozornost književne kritike privukao je već prvom zbirkom Čakavski stihovi (1929.) i postao jedan od najistaknutijih hrvatskih dijalektalnih autora. Čakavštinom je napisao i rodoljubnu poemu Istarski kanat (1951.) i pučki igrokaz Duhi (1953.). Izvedene su mu komedije s temama iz suvremenoga života (Reakcionari, 1949.; Brod je otplovio, 1950.; Radi se o stanu, 1951.) i iz riječke prošlosti (Karolina Riječka, 1952.). Pisao i humoreske (Kozerije i humoreske, 1957.), pripovijetke (zbirka Bez domovine, 1996.) i feljtone. Libreto opere Kastavski kapitan i zapisi Intendantski dnevnik ostali su u rukopisu. S V. Antićem 1952. pokrenuo Riječku reviju i uređivao ju do kraja života. Jedan je od urednika Antologije istarskih i primorskih narodnih pjesama (1954.). Prema njegovim djelima snimljeni su filmovi Barba Žvane (1949.) i Karolina Riječka (1961.). Pjesme su mu uvrštene u mnogobrojne antologije, uglazbljivane i prevođene, a komedije prikazivane diljem Hrvatske.

Mjesto:

Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1904-1957 g.

Funkcije:

Književnik

Naslov:

Javni bilježnik Gordana Legović (Rijeka)

Vrsta osobe:

Osoba

Osnivač:

Ministarstvo pravosuđa, uprave i digitalne transformacije Republike
Hrvatske

Djelatnosti:

Pravne djelatnosti

Mjesto:

Rijeka

Pravni status osobe:

ostale pravne osobe i tijela s javnim ovlastima

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Naslov:

Marotti, Josip

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Josip (Bobi) Marotti (18.12.1922. - 24.07.2011.), hrvatski glumac. Glumiti je počeo na slovenskom jeziku u kazališnoj amaterskoj skupini u Mariboru 1939. te u Glumačkoj školi HNK-a u Zagrebu, koju je pohađao 1941–43. godine. Član je ansambla HNK-a u Zagrebu 1941–53., s prekidima 1943–45., kada nastupa u partizanskim kazališnim trupama kao član Centralne kazališne družine pri ZAVNOH-u i Kazališta narodnog oslobođenja Hrvatske, te 1946–49., kada je angažiran u Narodnome kazalištu (poslije HNK Ivana pl. Zajca) u Rijeci. Od 1953. do umirovljenja 1981. bio je član ansambla Zagrebačkoga dramskog kazališta (danas Gradsko dramsko kazalište "Gavella"), kojemu je jedan od osnivača, a glumio je i u Pionirskom kazalištu (poslije Zagrebačko kazalište mladih) u Zagrebu (1949–54.), kao i u Slovenskom narodnom gledališću u Trstu te, u Zagrebu, u Teatru &TD i Malom kazalištu Trešnjevka, kao i na Dubrovačkim ljetnim igrama. Od 1986. bio je član Glumačke družine Histrion. Kao vanjski suradnik predavao je glumu na Akademiji za kazališnu umjetnost (danas Akademija dramske umjetnosti) u Zagrebu 1955–69. Glumio je u prvoj televizijskoj igranoj seriji u proizvodnji Televizije Zagreb Svemirska patrola (Tamara Srkulj, 1959.), a potom je zapažen ulogama u dramskim serijama prema književnim predlošcima: Dnevnik Očenašeka (1969.), Sam čovjek (1970., obje Eduard Galić), Zlatni mladić (Vladimir Gerić, 1970.) te U registraturi (Joakim Marušić, 1974.); u kasnijoj je dobi glumio i u TV serijama Dirigenti i mužikaši (Krešo Golik, 1991.) te, među ostalim, u humorističnoj seriji Bitange i princeze (Goran Kulenović, sezone I–II, 2005–06.). Dobitnik je Nagrade "Vladimir Nazor" za životno djelo 1983. godine.

Mjesto:

Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1922-2011 g.

Funkcije:

Glumac

Naslov:
Rakovac, Milan

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Milan Rakovac (12.12.1939.), hrvatski književnik, novinar i prevoditelj. Završio Vojnopomorsku akademiju u Divuljama kraj Splita. Od 1968. djelovao kao profesionalni novinar. Bio je glavni urednik Glasa Istre 1973–75. Objavljuje pjesme, romane, putopise i kratke priče (Sik, 1980.; Priko Učke, 1980.; 'Riva i družī: ili, caco su nassa dizza, 1983.; Sliparija, 1986.; Snovid, 1987.; Dotepenec, 1989.; Istragram: štuorije & uganke, 2000.; Cha for kids: pismarica ditinjska, 2004.; La Triestina: spomenar-romanček iliti ga paraliterarni pamphlet, 2006.; Besida priletuća, 2009., i dr.) zavičajnoga, istarskoga nadahnuća. Piše i oglede (Kvarnerski otočni lucidar, 2006.; Sinovi Istre, 2009.), novinske članke, filmske scenarije (Vladimir Fulgosi, Grgo gre u Pazin, 1983.; Na istarski način, 1985.) i dr. Živi u Zagrebu gdje je do umirovljenja radio kao urednik na Hrvatskoj televiziji. Prevodi s talijanskoga.

Mjesto:
Pula

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1939 g.

Funkcije:
Književnik

Naslov:

Lovrić, Marijan

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Marijan Lovrić (16.11.1915. - 17.09.1993.), hrvatski glumac. Studirao na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji, a zatim se u Pragu upisao na muzikologiju i ujedno radio u Operi Národnoga divadla kao asistent režije B. Gavelle. Od 1937. glumio je u Zagrebu, Osijeku, Sarajevu i Rijeci te u Kazalištu narodnoga oslobođenja Hrvatske, a od 1949. bio je član Jugoslavenskoga dramskoga pozorišta u Beogradu. Značajnije uloge: Ote- lo i Klaudije (W. Shakespeare, Hamlet), Ferdinand (F. Schiller, Spletka i ljubav), Ada i Ilja (J. Kosor, Požar strasti), Jimmy (E. O'Neill, Dugo puto- vanje u noć), Gaston (J. Anouilh, Putnik bez prtljage) i Garcin (J.-P. Sartre, Iza zatvorenih vrata). Tumačio i glavne uloge u prvim jugoslavenskim filmovima nakon 1945., npr. Slavica (1947.) V. Afriča i Zastava (1949.) B. Marjanovića.

Mjesto:

Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1915-1993 g.

Funkcije:

Glumac

Naslov:

Pahor, Galiano

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Galliano Pahor (17.10.1955. - 05.01.2008.), hrvatski glumac. Školovao se u talijanskoj glumačkoj školi Istituto di studi per lo spettacolo u Rimu. Član ansambla HNK-a u Rijeci (od 1976. u Talijanskoj drami, od 1986. u Hrvatskoj drami). Odlikovao se osjećajem za komiku i dojmljivim glasom (bariton), koji mu je omogućio uspješne nastupe u glazbenim predstavama. U glazbenim predstavama bio je Šjor Bepo Pegula (I. Tijardović, Mala Floramye), Don Quijote (M. Cervantes, Čovjek iz Manche), Griša (M. Grgić – A. Kabiljo, Jalta, Jalta) i Fred Graham/Petruccio (C. Porter, Poljubi me, Kato). Nastupao i u Dramskom kazalištu "Gavella" kao Ugo Tudešak (M. Držić, Dundo Maroje), u Istarskom narodnom kazalištu u Puli kao Kreont (M. Gavran, Kreontova Antigona), u Komediji kao Poldo (V. Stulli, Katina Gvardijanka) i Zagrebačkom kazalištu mladih kao Maestro Protić (S. Šnajder, Kamov, smrtopis). Glumio na filmu kao Šef mafije (Rusko meso L. Nole, 1997.), Alipaša Travnički (Konjanik B. Ivande, 2004.) i TV serijama: Talijanski vojnik (I. Hetrich, Kapelski kresovi) i Flavio (Z. Sudar, Naši i vaši).

Mjesto:

Rijeka

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1955-2008 g.

Funkcije:

Glumac

Naslov:
Centar za socijalnu skrb Rijeka

Vrsta osobe:
Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:
Republika Hrvatska

Djelatnosti:
Ostale djelatnosti socijalne skrbi bez smještaja, d. n.

Mjesto:
Rijeka

Pravni status osobe:
javna ustanova

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Naslov:
Gradska knjižnica Rijeka

Vrsta osobe:
Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:
Grad Rijeka

Djelatnosti:
Djelatnosti knjižnica i arhiva

Mjesto:
Rijeka

Pravni status osobe:
javna ustanova

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Naslov:
Supilo, Frano

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Frano Supilo (Cavtat, 20.11.1870. – London, 25.09.1917.), političar i publicist.

U političkom životu nastupa kao urednik dubrovačke „Crvene Hrvatske“ (1890-1899.), u duhu pravaških koncepcija i bori se za sjedinjenje Dalmacije s Hrvatskom. U vodstvo Stranke prava izabran je 1895. Nakon raskola u stranci, istupa protiv Josipa Franka, a od 1900. djeluje u Rijeci kao povjerenik pravaša Dalmacije, nastojeći preko novina koje je uređivao (od 1907. „Riječki novi list“) utjecati na hrvatsku politiku, orijentirajući je prema političkoj suradnji Južnih Slavena i sporazumu s ostalim narodima Austro-Ugarske ugroženim od njemačkog nadiranja i germanizacije.

Uz Trumbića i Smodlaku jedan je od pokretača politike novog kursa i jedan od najzaslužnijih političara za donošenje Riječke rezolucije 1905., kao i za stvaranje Hrvatsko-srpske koalicije. Na izborima 1906., na kojima je pobijedila Koalicija, Supilo je bio izabran za zastupnika u Hrvatskom saboru i postao vodeća ličnost Koalicije.

Kada je ugarski parlament u proljeće 1907. izglasao Željezničku pragmatiku, kojom se mađarski jezik ozakonjuje kao službeni jezik na željeznicama u Hrvatskoj, Supilo predvodi hrvatsku opoziciju u ugarskom parlamentu u akcijama opstruiranja i vodi oštru kampanju protiv bana Raucha, te pokreće temeljna ustavna pitanja o položaju Hrvatske. Njegov radikalni stav dovodi ga u sukob s vodstvom Koalicije, koja je bila za oprezniju politiku kako ne bi izgubila mogućnost da se vrati na vlast.

U vrijeme Veleizdajničkog procesa (1909.), Supilo se zalaže za odlučnu podršku Hrvata Srbima. Njegov stav izaziva oštro reagiranje velikoaustrijskih krugova i oni na Friedjungovom procesu, koji je pokrenula Koalicija, nastoje Supila kompromitirati i politički onemogućiti. Iako su klevete iznesene protiv njega bile na procesu raskrinkane, Supilo je istupio iz Koalicije kako bi olakšao njen položaj. Koalicija je zatim pristala na kompromisno rješenje procesa, što je dovelo do pada bana Raucha, ali i do pakta Koalicije s novim banom Tomašićem. Supilo je osuđivao oportunističku politiku vodstva Koalicije, u kojoj je tada najutjecajniji bio Svetozar Pribićević. Prebjegavši nakon sarajevskog atentata u Italiju, pokreće s Trumbićem i Meštrovićem akciju za ujedinjenje Hrvata, Srba i Slovenaca iz Austro-Ugarske sa Srbijom i Crnom Gorom, te sudjeluje u pokretanju Jugoslavenskog odbora. Na svojim misijama u Bordeauxu, Londonu i Petrogradu 1914-15., ustaje protiv imperijalističkih težnji Italije na Jadranu i zalaže se za kompromisno rješenje jadranskog pitanja. Supilo je predlagao da se u budućoj jugoslavenskoj državi uvede federativno uređenje. Zbog svojih gledišta došao je u sukob s Pašićem, a i s većinom u Jugoslavenskom odboru. Istupivši iz odbora u lipnju 1916. u svom daljnjem radu nastojao je zainteresirati sile Sporazuma za položaj Hrvata i za cjelovito rješenje jugoslavenskog pitanja na temelju nacionalne ravnopravnosti.

Mjesto:
Petrograd

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1870-1917 g.

Funkcije:
Političar i publicist.

Naslov:
Spinčić, Vjekoslav

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Vjekoslav Spinčić (Spinčići kraj Kastva, 23.10.1848. - Sušak, 27.05.1933.), političar i povjesničar. Pučku školu završio u Kastvu, gimnaziju u Rijeci, a teologiju u Gorici i Trstu. Za svećenika zaređen 1872. godine. Nakon toga studirao povijest i geografiju u Pragu i Beču. Bio je nastavnik u Kopru (1876.–82.), školski nadzornik u kotarima Kopar i Volosko (1882.–88.) i nastavnik u Gorici (1888.–92.). Godine 1892. otpušten iz službe jer je na Gospodarskoj izložbi u Zagrebu izjavio da Istra pripada Hrvatskoj. Uz M. Mandića i M. Laginju najistaknutiji djelatnik drugog naraštaja preporoditelja među Hrvatima u Istri. Od godine 1882. zastupnik Istarskog pokrajinskog sabora, poslanik u Carevinskog vijeću od 1891. do raspada Monarhije, te član Privremenog narodnog predstavništva u Beogradu (1919.-1920.). Nakon prepuštanja Istre Italiji povukao se iz političkog života do 1931. kada je ponovno bio zastupnik skupštine u Beogradu. Pisati počeo u "Koledarima" (1869.-1870.), prevodio članke s češkog i objavljivao ih u Vijencu pod pseudonimom Branislav Brežki, a do 1916. godine javljao se i u listu "Naša sloga". Značajnija su mu djela "Hrvatskoj il' Italiji?", "Rieč istarskih Hrvata Talijanom i svim na koje spada" (1890.), "Slavensko bogoslužje u Istri" (1913.), "Narodni preporod u Istri" (u D. Gruber, "Povijest Istre", 1924.) i dr.

Mjesto:
Rijeka

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1848-1933 g.

Naslov:

Vranyczany-Dobrinović, obitelj

Vrsta osobe:

Obitelj

Povijest:

Dobrinovići se spominju početkom 13. stoljeća u Bosni, gdje su 1391. godine dobili plemstvo. U 15. st. prebjegli su pred Turcima u Dalmaciju i naselili se u Vranjicu pokraj Splita. Po tom je mjestu Manojlo Dobrinović od splitskoga gradskog vijeća 1454. godine dobio naslov patricija pod imenom Vranjican. Patricijat je potvrdio i mletački dužd. U 16. stoljeću, nakon pada Klisa, Vranjicani odlaze na otoke Hvar i Brač. Na Hvaru se nastanjuju u Starom Gradu te počinju nositi pridjevok Vragnizan.

Kada je nakon Požunskog mira 1805. godine, Hvar s ostalom Dalmacijom pripao Francuskoj, obitelj Vranjican je skupila oko dvije tisuće otočana i potjerala Francuze. No, Bečkim mirom 1809. godine Francuzi su se vratili, a braća Ambroz stariji i Ivan te njihov bratić Šime Vranjican i brojna rodbina, odlučili su se na odlazak. Bojali su se osvete Francuza, koji su im konfiscirali imovinu i osudili Šimina sina Juru na smrt. Ambroz stariji naselio se u Severinu na Kupi, Ivan stariji u Senju, Šime u Zagrebu, a nakon odlaska Francuza 1815. godine u Rijeci. Šimini sinovi Nikola i Ambroz mlađi otišli su u Karlovac, Matija i Ivan mlađi u Senj, a Jure u Rijeku. Za zasluge učinjene na Hvaru, kralj Franjo II. dodijelio im je godišnju rentu od 1000 zlatnih kruna. Pod geslom Fratrum concordia, obogativši se trgovinom, Šimini sinovi osnovali su obiteljsku trgovačku zajednicu sa sjedištem u Karlovcu te podružnicama u Rijeci i Senju, a koja se bavila izvozom žita, drvne građe i bačvarskih dužica širom Sredozemnog i Crnog mora, atlantskih luka, Engleske i drugih zemalja.

Nakon ekonomskog jačanja obitelji uslijedilo je društveno i staleško napredovanje. Ambrozu st. i Ivanu st. potvrđeno je 1822. godine staro plemstvo, a njihovi potomci su 1827. godine dobili ugarsko-hrvatsko plemstvo. Šime i njegov sin Jure postali su riječki patriciji 1833. godine, a godine 1837. Šimi i petorici njegovih sinova podijeljeno je staro ugarsko-hrvatsko plemstvo, zapravo indigenat, dok se prezime Vranjican mađariziralo u Vranyczany. Ambroz ml. je 1846. godine u Beču zajedno sa svojom braćom dobio viteški stalež s prezimenom Dobrinović, čime je vraćeno staro obiteljsko ime. Godine 1862. petoro je braće Vranyczany-Dobrinović dobilo barunat. Ambroz mlađi (1801. - 1870.) istaknuo se kao vješt trgovac (1833. godine u Karlovcu je otvorio veletrgovinu žitom i drvima), a uživao je i veliki ugled među ilircima. Uz Ljudevita Gaja i Ivana Kukuljevića bio je član odbora koji je 1848. predložio Josipa Jelačića za bana. Njegov ugled i utjecaj u Beču imao je veliku važnost u kriznom razdoblju od 1843. do 1845. godine, kao i u razdoblju revolucije 1848. - 1849. Obnašao je i dužnost načelnika financijskog odjela Banske vlade (1848. - 1850.), te predsjednika Matice ilirske (1851. - 1858.). S biskupom Strossmayerom 1860. godine se u Državnom vijeću u Beču zauzimao za autonomiju Hrvatske i njezino ujedinjenje s Dalmacijom. Financijski je pomogao osnivanje Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti (danas Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti) i kazališta te drugih kulturnih i nacionalnih institucija.

Godine 1862. njemu i četvorici njegove braće podijeljen je nasljedni barunat s geslom Fratrum concordia. Obitelj Vranyczany-Dobrinović posjedovala je početkom 19. stoljeća imanja oko Karlovca i Severina na Kupi, a 1840. kupila je i posjed Rakitje u blizini Zagreba te osam godina kasnije i Kastav. U Zagrebu su članovi obitelji Vranyczany-Dobrinović izgradili nekoliko palača (danas zgradu Moderne galerije na Zrinjevcu izgradio je Ljudevit (Luj) Vranyczany-Dobrinović). Ambroz ml. i njegova kći Klotilda, udana grofica Buratti, bili su vlasnici palače Dverce na Gornjem Gradu. Potkraj 19. stoljeća kupili su i najljepše zagorske dvorce. Janko je kupio Začretje (1887.), vlastelinstvo Sv. Križ, te kurije Šenjugo i Puhakovec, njegov brat Ernest 1882. godine Mirkovec, a brat Viktor dvorac u Gornjoj Bedekovčini. Jankov i Ernestov bratić Luj (graditelj palače na Zrinjevcu) kupio je dvorac Oroslavje gornje, a njegov brat Vladimir dvorac Laduč. Braća Ambroza ml. začetnici su obiteljskih grana: Nikola (1804. - 1876.), Matija (1800. - 1870.) i Ivan (1806. - 1865.). Nikolini su potomci živjeli

u Zagrebu te su do Drugog svjetskog rata posjedovali dobra Oroslavje (od 1885.) i Laduč (od 1882.). Severinska je grana u muškoj lozi izumrla s Manojlom 1891. godine. Viktorov unuk Janko Vranyczany-Dobrinović (rođen 1920.) bio je od 1990. godine ministar za turizam u Vladi Republike Hrvatske, a od 1992. godine veleposlanik u Bruxellesu.

Mjesto:

Starigrad (o. Hvar)

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1201 g.

Naslov:
Riječka županija

Vrsta osobe:
Pravna osoba/Tijelo

Povijest:

Po donošenju carske odluke od 7. travnja 1850. godine, kojom se potvrđuju zahtjevi Hrvatskog sabora u svezi pripojenja Hrvatskoga primorja i Rijeke Kraljevini Hrvatskoj i Slavoniji, naredbom austrijskog Ministarstva unutarnjih poslova od 12. lipnja 1850. godine, osnovana je Riječka županija. Nastala je na području nekadašnje Severinske županije. Poslovanje županija nakon 1850. predstavlja prekid ranije autonomije županija i staleškog ustroja s velikim i malim skupštinama. U razdoblju 1851.-1860. županije su bile posrednici između viših vlasti (Banska vlada, Namjesništvo) i kotareva, koje su imale zadaću nadgledati. Skupštine su bile raspuštene. Obnova županijskog sustava 1861. temeljena je na Naputku za privremeno uređenje županija (i drugih oblasti), čime su obnovljena njihova samoupravna prava. Od te godine županije su podijeljene na okružja (distrikte), a ovi na kotareve. Pored upravne djelatnosti županija je imala i sudbenu nadležnost. Prekid rada Riječke županije koji je nastupio 1868. godine, trajao je do 1870. godine. Od 1870. skupština je birala županijski "upravljajući" odbor, koji je upravljao županijom između dvaju skupštinskih zasjedanja, a djelovala je u Ogulinu, sve do ukidanja 1886., kad je osnovana Modruško-riječka županija.

Mjesto:
Rijeka

Pravni status osobe:
državna uprava

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1850-1886 g.

Ustroj osobe:

Godine 1850. Riječka županija bila je podijeljena u dva politička kotara, bakarski i delnički. Odlukom Ministarstva unutarnjih poslova iz 1854. godine podijeljena je na 8 upravnih i sudbenih kotareva: riječki gradski (unutarnji) i vanjski, bakarski gradski (unutarnji) i vanjski, te delnički, vrbovski, čabarski i crikvenički. Riječki i bakarski kotarevi izdvojeni su iz županije 1868. godine na temelju Ugarsko-hrvatske nagodbe i "Riječke krpice". Od 1851. do 1861. godine, u vrijeme kad nije bilo samouprave, poslovima su rukovodili veliki župan i upravni odbor. Naputkom iz 1861. godine, ustroj županije činili su veliki župan, dva podžupana i skupština. Od 1870. do 1874. skupština je birala upravljajući odbor (kasnije upravni odbor). Izvršni organ za obavljanje ovih poslova bio je u razdoblju od 1870. do 1874. županijski magistrat, kojega su u pravilu, činili podžupan, 1-2 podbilježnika, blagajnik, računovođa, 1 ili više liječnika (fiziци), 1 ili više mjernika, arhivar, te po jedan sudac za svaki kotar.

Funkcije:

Poslovanje županija nakon 1850. predstavlja prekid ranije autonomije i staleškog ustroja s velikim i malim skupštinama. U razdoblju 1851-1860. županije su samo posrednici između viših vlasti i kotareva, koje imaju zadaću nadgledati. Obnova županijskog sustava 1861. temeljena je na

Naputku za privremeno uređenje županija (i drugih oblasti), koji obavlja njihova samoupravna prava. Od te godine županije su podijeljene na okružja (distrikte), a ovi na kotareve, koje je utvrdila sama županija. Pored upravne djelatnosti županija je imala i sudbenu nadležnost. Od 1870. županijska skupština birala je županijski "upravljajući" odbor, koji je upravljao županijom između dvaju skupštinskih zasjedanja. Od 1870. do 1874. godine oba tijela su imala pravo zaključivanja, ali u okviru ograničenog djelokruga (nadzor nad kotarevima i općinama, posredovanje između općina ili kotareva, koji su imali značajnije ovlasti, i Zemaljske vlade, upravljanje imovinom, dodijeljenim joj zakladama, gradnja crkava, škola, javnih zgrada i sl.). U razdoblju 1875.-1886. Upravni značaj županija bio je još više smanjen. Županijsku upravu obavljale su podžupanije, na ovome području podžupanije Rijeka i Delnice, a njihove su skupštine imale šire ovlasti od županijskih (arondiranje općina, dozvole za otuđivanje općinske imovine, nabava nekretnina i pokretnina, uzimanje zajmova, odobravanje općinskih nameta i sl.). Županijskoj skupštini je preostala zadaća rješavanja sporova između više općina ili podžupanija. Podžupanija je bila prvostupanjski, a Zemaljska vlada drugostupanjski organ, sve do novog uređenja županija 1886. godine, kad je Riječka županija ukinuta.

Naslov:
Juvančić, obitelj

Vrsta osobe:
Obitelj

Mjesto:
Ljubljana

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1873 g.

Naslov:

Javni bilježnik Miroslav Banić (Rijeka)

Vrsta osobe:

Osoba

Osnivač:

Ministarstvo pravosuđa, uprave i digitalne transformacije Republike Hrvatske

Djelatnosti:

Pravne djelatnosti

Mjesto:

Rijeka

Pravni status osobe:

ostale pravne osobe i tijela s javnim ovlastima

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Naslov:
Smolčić, Nikola

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Nikola Smolčić (Karlovac, 03.02.1885. - Zagreb, 25.02.1969.), novinar. Pohađao gimnaziju u Rakovcu (predgrađe Karlovca), prekinuo školovanje i radio u tiskari D. Hauptfelda. Nakon što je obitelj 1898. preselila u Rijeku, završio naukovanje u tiskari Gustava Kraljete na Sušaku. Nakon osnivanja Riječke dioničke tiskare, zaposlio se kao slugar i "meter" Novog lista. Godine 1909. postao član redakcije tog lista. Bio je i dopisnik Novosti i Obzora. Godine 1916. preselio u Zagreb gdje je nastavio raditi novinarski posao u zagrebačkim listovima Obzor, Male novine, Novosti te Narodni list. U potonjem je listu radio do umirovljenja 1959. godine. Bio je aktivan član Novinarskog društva.

Mjesto:
Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1885-1969 g.

Funkcije:
Novinar

Naslov:
Prirodoslovni muzej Rijeka

Vrsta osobe:
Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:
Primorsko-goranska županija

Djelatnosti:
Djelatnosti muzeja

Mjesto:
Rijeka

Pravni status osobe:
javna ustanova

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Naslov:

Pomorski i povijesni muzej Hrvatskog primorja Rijeka

Vrsta osobe:

Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:

Primorsko-goranska županija

Djelatnosti:

Djelatnosti muzeja

Mjesto:

Rijeka

Pravni status osobe:

javna ustanova

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Naslov:
Benić, Vera

Vrsta osobe:
Osoba

Mjesto:
Rijeka

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Funkcije:
Predavatelj gradiva

Naslov:

Prometna škola Rijeka

Vrsta osobe:

Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:

Primorsko-goranska županija

Povijest:

Nastala je odlukom Skupštine općine Rijeka od 25. lipnja 1992., ali njezina povijest seže u šezdesete godine kada se u okviru Metaloprerađivačke škole s praktičnom obukom otvara odjel prometa i započinje školovanje kadrova za cestovni promet.

Kao što je vidljivo iz kronologije razvoja škole, tadašnja Metaloprerađivačka škola zbog proširenja djelatnosti 1970. godine mijenja naziv u Metalsko-saobraćajni školski centar. Najprije započinje školovanje vozača, a prva generacija tehničara cestovnog prometa upisana je 1971. godine. U razdoblju od 1991. do 1995. godine u školi su se obrazovali i tehničari unutarnjeg transporta. Godine 1987. iz Ekonomske škole premješteni su tehničari poštanskog prometa, a danas je puni naziv tog usmjerenja tehničari poštanskog i telekomunikacijskog prometa.

Od šezdesetih do 1992. godine bilo je niz reformi i reorganizacija u kojima je škola mijenjala naziv, a više puta i lokaciju: Metaloprerađivačka škola; Metalsko-saobraćajni školski centar; CUO ITK; Tehnološko-saobraćajni školski centar; Prometna škola.

Djelatnosti:

Tehničko i strukovno srednje obrazovanje

Mjesto:

Rijeka

Pravni status osobe:

javna ustanova

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1992 g.

Naslov:

Papandopulo, Boris

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Boris Papandopulo (Bad Honnef, Njemačka, 25.02.1906. – Zagreb, 16.10.1991.), hrvatski skladatelj i dirigent.

Potomak ugledne obitelji Strozzi (baka Marija Ružička-Strozzi, ujak Tito Strozzi), koja je njegovala kazališnu i glazbenu umjetnost. Majka mu je bila Maja Strozzi-Pečić, cijenjena sopranistica, a otac ruski plemenitaš Konstantin Papandopulos. Diplomirao je kompoziciju 1929. na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi B. Berse. Dirigiranje je učio na Novom konzervatoriju u Beču (1925–28.) kod Dirka Focka. Bio je zborovođa pjevačkoga društva Kolo (1928–34.) i dirigent Društvenog orkestra Hrvatskoga glazbenog zavoda u Zagrebu (1931–34.), zborovođa pjevačkoga društva Zvonimir u Splitu (1935–38.), potom u Zagrebu zborovođa Kola (1938–46.), dirigent (1940–45.) i ravnatelj (1943–45.) Opere te dirigent Simfonijskog orkestra Hrvatskoga krugovala (1942–45.). Nakon II. svjetskog rata dirigirao je Operom u Rijeci (i bio njezin direktor 1946–48., 1953–59.), potom Operom u Sarajevu (1948–53.), Zagrebu (1959–65.) i Splitu (1968–74.). Istodobno je bio gost-dirigent u kazalištu Komedi-ja u Zagrebu te Opere u Kairu. Godine 1965. imenovan je redovitim članom JAZU. Ostavio je opsežan opus s više od 400 djela. Pisao je za sva glazbena područja: orkestralnu, koncertantnu i komornu glazbu, solističke skladbe (posebno za glasovir, s poznatom Contradanzom), glazbeno-scenska djela i kantate, filmsku glazbu (npr. Bakonja fra Brne F. Hanžekovića, 1951.; Pustolov pred vratima Š. Šimatovića, 1961.), sakralne skladbe te skladbe za glas ili zbor (Ljubavne pjesme, Svatovske, Dodolice i dr.). Njegov opus pripada u sam vrh hrvatske umjetničke glazbe 20. st. Dobio je Nagradu "Vladimir Nazor" za životno djelo (1968.).

Mjesto:

Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1906-1991 g.

Funkcije:

Skladatelj, dirigent

Naslov:

Javni bilježnik Darko Paravić (Rijeka)

Vrsta osobe:

Osoba

Djelatnosti:

Pravne djelatnosti

Mjesto:

Rijeka

Pravni status osobe:

ostale pravne osobe i tijela s javnim ovlastima

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno